

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

CLEVELAND 3., O., TUESDAY MORNING, JUNE 26, 1945

Z gospodarskega slališča

Gospodarsko vprašanje je
asih zvezano tudi s političnim.
je zlasti lahko značilno v ose-
generala Eisenhowerja. Re-
publikanci bi ga radi za pred-
niškega kandidata leta 1948,
mokratje pa mislijo, da bi bil
državni tajnik in leta 1948
podpredsedniški kandi-

Starostna pravica pri zaposli-
se vedno ni povsem rešena z
rom na vrnive vojake. Pred-
nik je javno izjavil, da je za
da vrnivi vojak lahko izpod-
pri delu delavca, čeprav
ta mnogo let službe.

Avtnih koles bodo v zadnjih
ih mesecih letošnjega leta
pravili komaj polovico tega,
bo zahtevalo zanje. Potrebo-
bo bi se jih najmanj 22 mili-
onov, napravili jih podo pa ne-
čez 11 milijonov. Ako bo
na še preko 1946, se bo po-
ovalo nad 50 milijonov ko-
napravili jih bodo pa le 32
onov.

Ameriški generali svetujejo,
bi poslale velike firme svoje
opnike v Evropo. Tam bi
riškim vojakom to lažje
o razvoju industrije, kar bi
dobro vplivalo na moralno
aka, ki čaka na ladjo za do-

Ameriške banke bodo morale,
nekatere, povečati svojo
ovno glavnico. Vlada admi-
nacija namreč misli, da so se
leta hranilne vloge po-
le sorazmerno mnogo bolj
na osnovna glavnica bank.
adniški urad bo urigiral
e, naj povečajo svojo osno-
glavnico, to se pravi, da
d nove delnice.

ed drugimi naročili, katere
bojna sila vedno bolj krči
industriji, pričakujejo v
tem tudi odpoved naročil za
bojne mornarice.

ta za avtna ogrinja bo
do dovolj, toda vzel bo tri
ce, predno ga bodo dobile
firme. Zato se je določilo
nos 241,961 novih avtov, v
m četrtletju 1946 jih bodo
ružbe že napravile več kot
milijona in sirer so tukaj
eni samo potniški avti.

prav bodo po vojni nekaj
dohodninske davke, za
no, se ob tem času še ne ve,
endar je skoro gotovo, da
čin pobiranja davkov ostal
tot je zdaj, namreč, da bo-
lodajalci pobirali davke od
ta, ker se je to izkazalo
elo praktično.

adni eksperti za poljedel-
rdijo, da bo v šestih ted-
precej več govedine, teleti-
kostrunovine v mesnicah.
ina bo prišla nekoliko bolj
na trg, enkrat okrog 1.

Peta obletnica

medo ob 7:15 bo darovana
sv. Vida maša za po-
Margie Kamber v spomin
njenе smrti.

Druga obletnica
medo ob 8:15 bo darovana
sv. Vida maša za pokoj-
Louis Rozmana v spomin
njenе smrti.

VLADA BO MORDA VZELA V SVOJE ROKE OBRAT GOODYEAR V AKRONU

Unija se noče pokoriti vladnemu delavskemu od-
boru, ki je ukazal začeti z delom; firma se pa
tudi noče pogajati, dokler traja stavka.

Akron, O. 25. jun. — Ako bo ameriška vlada prevzela
podjetje Goodyear Tire & Rubber Co. v tem mestu ali ne,
ob tem času še ni znano. Vsekakor pa bo morala vlada ne-
kaj ukreniti, da se začne zopet z delom avtnih koles, ki so
tako važna za nadaljevanje vojne.

Frank Pikš je umrl

Včeraj je šel na delo kot na-
vadno Frank Pikš, stanujoč na
1095 E. 72 St. Bil je paznik
pri Jefferson mostu. Okrog
dveh popoldne je tožil napram
sodelavcem, da se ne počuti
dobro. Poklicali so policijsko
ambulanco, ki ga je naglo od-
peljala v bolnišnico. Toda na
potu tje je umrl za srčno kap-
jo, kot se je izjavil zdravnik.

Frank Pikš je bil rojen na
Visokem pri Kranju in je bil
star 67 let. Tukaj zapušača ža-
lujočo soprogo Mary roj. Ob-
lak, doma iz vasi Preserje ter
tri otroke, hčeri Mrs. Mary
Crombine, Mrs. Frances Bell
in sina Franka. V Clevelandu
zapušača dva brata, Josepha in
Mika, v stari domovini pa ene-
ga brata in dve sestr. Trije
vnuki služijo v armadi Strica
Sama.

Bil je član društva France
Prešeren št. 17 SDZ, Maki-
bejce in društva Kranj. Po-
greb bo iz Grdinovega pogreb-
nega zavoda. Čas pogreba še
ni določen. Naj mu lahkā
ameriška zemlja, preostalih
naše sožalje.

Parnik je odpeljal v Grčijo prvo živino

Baltimore, Md. — Včeraj je
odplul proti Grčiji tovorni par-
nik S. S. Virginian, ki vozi 704
glave živine iz Amerike za po-
moč kmetom na Grškem. To je
prva pomoč Evropi iz Amerike
s živino.

Parnik vozi 335 glav telet švi-
carske pasme, 12 bikov in 357
konj za vprego. Za oskrbovanje
živine na parniku se je pri gla-
silo 28 Grkov iz Amerike, ki bo-
do delali zastoj.

Urad UNRRA naznanja, da
se bo v prihodnjih 18 mesecih
odposlalo iz Amerike 50,000 glav
živine v Grčijo, Jugoslavijo, Če-
ško, Poljsko in druge revne kra-
je v Evropi.

Prestala operacijo

Mrs. Mary Glavich, 1075 E.
64. St. je srečno prestala težko
operacijo v St. Vincent Charity
bolnišnici. Mrs. Glavich je hči
dobro poznane John Trčkove
družine z istega naslova. Želimō
ji, da bi se kmalu boljšega zdra-
vja povrnila k svoji družini.

ANGLEŠKI DRŽAVLJAN, NEMŠKI AGITA- TOR, TRDI ZDAJ, DA JE AMERIKANEC

London. — William Joyce
stoji pred sodnijo, obdolžen ve-
leizdaje. Tekom vojne je nam-
reč vodil v angleščini propagan-
do iz Berlina proti zaveznikom.
Zdaj trdi, da je bil rojen v
Brooklynu, N. Y. Sodnija mu
je pa dokazala, da ko je leta
1933 proslil za potni list, je izja-
vil, da je angleški državljān.

50 narodov je podpisalo čarter

STAVKA V TRSTU RADI RAZPUŠTITVE LJUDSKE STRAŽE

Trst. — V Trstu je bila raz-
glašena generalna stavka. Vzrok
stavke je, ker so zavezniki uka-
zali, da se razpusti ljudska stra-
ža. Ta "ljudska straža" je bila
nekakā policija, ki je bila for-
mirana v Trstu tekom okupaci-
je jugoslovanske armade.

Vsled stavke je obstalo vse
delo v pristanišču in ves pro-
met po mestu.

Spor med delavci grozi zapreti 300 tovaren v Detroitu

Detroit. — Ako ne pride do
sporazuma, med unijo CIO in A.
F. of L., bo nastala stavka, ki
bo zaprla najmanj 300 raznih
tovaren v Detroitu. Vsaka teh
unij namreč zahteva, da se naj-
rabi pri avtnih družbah samo
njih izučene delavce, kadar se
bo spreminjalo stroje iz vojne
na civilno industrijo.

Spor med tema dvema unija-
ma je že povzročil, da je 29,000
delavcev brez dela in sicer 22-
000 pri Packard Motor Co. in
7,500 pri Budd Wheel Co. Ne-
zadovoljstvo se kaže tudi med
delavci pri Chrysler Corp. ter
pri Fordu v bližnjem Windsor-
ju.

Ameriške, angleške in pa kanadske čete v Berlin

Pariz. — Pričakuje se, da bo-
do angleške, ameriške in kanad-
ske čete odkorakale v Berlin še
pred 1. julijem. Kakih 10 dni
pozneje bodo prišli sem na zbo-
rovanje "veliki trije": predsed-
nik Truman, premier Churchill
in Stalin.

V Berlinu bodo imele te čete
vsaka svojo določeno mestno čet-
rt, a mesto z ostalo Nemčijo bo
upravljal zavezniška kontrolna
komisija, pri kateri bo zastopal
Zed. države general Eisenhower.

Ameriškim divizijam so določeni kraji okupacije

Wiesbaden, Nemčija. — Vsem
45 ameriškim divizijam, ki tvo-
rijo zdaj okupacijsko armado v
Nemčiji, Avstriji in Čehoslova-
ški, so bili določeni posamezni
okraj ali landkreisi, ki so neka-
ko tako veliki kot kak ameriški
okraj, ali okrajno glavarstvo v
stareem kraju.

Razen pet divizij, ki so zdaj
v Čehoslovaški, bodo vse poraz-
deljene v Rajhu. One ameriške
divizije, ki so zdaj že v Turin-
giji in tam okrog, kjer bodo po-
tem ruske armade, se bodo od-
tam umaknile v kakih dveh ted-
nih.

V Detroitu zahtevajo ljudje več mesa

Detroit, Mich. — Dolga vrsta
ljudi je korakala v soboto proti
hiši in do urada OPA. Ljudje so
protestirali radi pomanjkanja
mesa.

Obisk iz Texasa

Charles Sepic, sin Mr. in Mrs.
Jim Sepic iz 16009 Waterloo Rd.
je dospel v soboto iz Houston,
Texas, za en teden na obisk k
staršem. Charlie je že več let v
Texasu, kjer ima zelo dobro po-
zicijo. Dobrodošel!

Zmagati ali umreti, je povelje cesarja Hirohitija

San Francisco. — Cesar Hi-
rohitō je dal včeraj svojemu
narodu ultimāt: zmagati ali pa
umreti. Članom narodne vojske
prostovoljcev je bilo od cesarja
naročeno, da v slučaju invazije
zaveznikov ne smejo biti živi
ujeti, niti se ne smejo podati. Z
drugo besedo — ako ne bodo
zmagali, se morajo dati pobiti
ali pa naj izvršijo samomor.

Radio iz Tokia je tudi prizna-
val včeraj izgubo otoka Okina-
wa. Da so pa Amerikanci dra-
go plačali otok, trdi japonska
propaganda, ki je pripovedova-
la narodu, da so izgubili Ameri-
kanci na Okinawi 80,800 mož in
nad 600 ladij!

Churchill je začel kampa- njo za ponovno izvolitev

London. — Ministrski pred-
sednik Churchill je odprl obšir-
no kampanjo za ponovno izvolit-
ev v parlament. Volitve se bo-
do vršile po vsej deželi na 5. ju-
lija. Churchill je sicer zago-
tovljena izvolitev iz svojega do-
mačega okraja, toda to še ne po-
meni, da bo tudi še naprej pre-
mier.

Angleški sistem vlade namreč
govori, da kralj poveri sestavo
vlade onj stranki, ki dobi pri vo-
litvah največ sedežev v parla-
mentu. Ker je Churchill član
konservativne stranke, mora ta
stranka dobiti 5. julija večino,
ako hoče dati narod vlado pono-
vno v roke Churchillu.

Prve ameriške ladje so že dosepele v Bremen

Bremen. — V soboto so dose-
le v nemško pristanišče Bremen
prve ameriške ladje, ki so dope-
ljale potrebščine za ameriško
okupacijsko armado. Ameriški
inženirji popravljajo pomole že
zadnjih šest tednov. Tri ameri-
ške ladje so pripeljale v Bremen
okrog 18,000 ton potrebščin za
ameriško armado.

Ker iz pristanišča še niso od-
stranili vse mine, so pluli pred
ladjami do pomolov pobiralci
min.

Popravek

V včerajšnjem poročilu o
članih odbora "Lige sloven-
skih katoliških Amerikancev,"
ki so bili imenovani na zboro-
vanju v Jolietu, se nam je vri-
nila neljuba pomota. Za glave-
nega blagajnika je bilo tiska-
no ime Josip Mlakar, v resnici
bi se pa moralo glasiati, da je
glavni blagajnik Josip Zalar,
ki je gl. tajnik KSKJ.

UNIE SO GLEDE RELIFA EVROPI RAZNIH MNENJ

Washington. — Glasilo Ame-
riške delavske federacije je pri-
neslo članek, v katerem trdi, da
je naša odgovornost za prehrano
Nemcev samo zapadno od
ruske okupacijske črte. Na
vzhodni strani Rusi ne puste na-
šega relifa, torej morajo imeti
dovolj živeža.

Toda uradno glasilō unije
CIO pa trdi ravno obratno, češ,
da tudi v vzhodni Evropi ni no-
benega živeža in da je vsa Ev-
ropa potrebna naše pomoči.

Danes bo govoril predsednik Truman na konferenci Združenih narodov, nato bo odnesel čarter v Wash- ington, da ga odobri senatna zbornica.

San Francisco, 25. junija. — Danes je dospel v San
Francisco predsednik Zed. držav Harry S. Truman, katere-
mu je priredila množica, broječa nad 250,000 oseb, tople
ovacije, ko se je vozil po mestu v odprtem avtu. Predsed-
nik je dospel v San Francisco, da bo govoril delegatom
Združenih narodov, ki so končali z zasedanjem s tem, da
so sprejeli čarter, po katerem bo poslovala svetovna miro-
vna organizacija.

Delegati vseh 50 narodnosti,
ki so bile zastopane na tej kon-
ferenci, so podpisali čarter ter
s tem naznanili vsemu svetu,
da ne bodo ti narodi nikdar
več dopustili, da bi kak Hit-
ler ogrožal svetovni mir.

S tem je bilo zasedanje
Združenih narodov končano.
Zbrali se bodo v torek še k
zadnjemu zborovanju, da sliši-
jo predsednika Zed. držav, ki
se jim bo zahvalil za njih de-
lo v korist vsemu svetu.

Senator Vandenberg, član
ameriške delegacije, je izjavil,
da je on tudi podpisal čarter
in da bo zastavil ves svoj vpliv
v senatu, da ga zbornica sprej-
me z dvotretjinsko večino, kot
je to potrebno, da bo čarter ob-
vezen tudi za Zed. države.
Vandenberg je izjavil, da ima
sicer čarter svoje nedostatke,
da pa je zdrava podlaga bodo-
čemu svetovnemu miru.

Zadnji, ki so dodali svoja
imena na čarter, so bili dele-
gati Jugoslavije.

Tako so zastopniki Združe-
nih narodov končali delo, ki je
trajalo devet tednov. Razni
odbori so imeli v tem času več
kot 300 sej.

Zastopniki Združenih narō-
dov, to je zastopniki 50 dežel,
so podpisali čarter po abeced-
nem redu njih dežel. Prvi so
podpisali zastopniki Argenti-
ne, zadnji zastopniki Jugosla-
vije.

Ohajska legislatura bo ta teden končala

Columbus, O. — Zasedanje
ohijske legislature, ki je brez
prestanke od začetka leta, bo v
četrtak, ali vsaj do sobote, kon-
čala s svojim delom. To zaseda-
nje bo zapisano v zgodovini, da
je zavrglo več predloga, kot jih
je pa sprejelo.

General je zopet na delu po obisku doma

Abilene, Kan. — General Ei-
senhower je preživel par lepih
dni pri svoji materi, ki je stara
83 let. Toda danes je pa zopet
v službi Strica Sama. Priti mo-
ra v Washington na posvetoval-
nje z vojnim tajnikom, nato bo
šel pa nazaj v Evropo.

Iz raznih naselbin

Waukegan, Ill. — Mrs. Ann
Thomas je skozi Rdeči križ pre-
jela vest iz starega kraja, da je
v Martinji vasi pri Mokronogu
na Dolenjskem umrl njen oče
Janez Lamovec dne 27. nov.
1944. Služil je na železnici kot
konduktar. Rojen je bil v Pol-
hovnem gradu in ob smrti star
68 let.

Farrell, Pa. — Iz nemškega
ujetništva se je vrnil William
Bieck. Ujet je bil v Normandi-
ji 8. julija 1944 in osvobojen
14. aprila in nato poslan domov.

Zavezniki bodo začeli danes s procesom, da se kaznuje vojne zločince

London. — Zavezniki bodo
začeli danes z delom, da se
privede pred stol pravice vojne
zločince kot so: Goering,
Ribbentrop, Hess in drugi. V
zadnjem trenutku se je pri gla-
sila tudi Rusija, da bo poslala
zastopnika k razpravam. Do-
zdaj je imela Rusija sama svo-
jo komisijo, ki je preiskovala
vojne zločine.

Današnja konferenca naj
določi dan in način razprav
proti Hitlerjevim pajdašem.
Robert Jackson, zastopnik Ze-
dinjenih držav, je predložil
načrt, po katerem naj bi se
vojne zločince sodilo pred
mednarodno vojaško sodnijo
in sicer skupno. To je Angli-
ja že odobrila. Treba je še
odobritve od strani Rusije in
Francije.

Razjarjeni Poljaki so na- padli ruskega agitatorja

Glasgow, Škotska. — Dr. Jan.
Jagodinski, ki načeljuje v Angli-
ji časnikarski agenciji za var-
šavsko komunistično vlado, je
moral dobiti policijsko spre-
stvo iz nekega gledišča, da ga
niso razjarjeni Poljaki linčali.

Jagodinski je govoril v nekem
gledišču, ko so vdrl na oder
poljski vojaki in mornarji, ka-
kih 100 po številu, in vpili: "Ti,
komunist, mi ne bomo poslušali
nobene ruske propagande tu-
kaj!"

Prijazen obisk

Včeraj sta nas obiskala v
uredništvu prijazna Mr. in Mrs.
Metod Konchan iz Ridgewooda,
N. Y. Bila sta na obisku pri so-
rodnikih v Wisconsinu in Chica-
gu, včeraj sta obiskala pa še so-
rodničke v Clevelandu. Prinesla
sta nam pozdrave od Toneta
Šublja, katerega smatramo za
častnega meščana naše sloven-
ske metropole. Prav lepa hvala
za obisk, Mr. in Mrs. Konchan!

BELGIJSKI KRALJ SE NOČE ODPOVEDATI PRESTOLU

Bruselj. — Belgijski vladni
uradniki so se vrnili od posveto-
vanja s kraljem Leopoldom v
Avstriji in nameravajo ta teden
sklicati parlament k zasedanju.
Bili so pri Leopoldu z namenom,
da ga pregovorijo, naj odstopi
od prestola. Toda videti je, da
niso dosegli nič.

Kot se zdaj govori, je kralj
Leopold pripravljen predložiti
svoje vprašanje pred narod pri
splošnih volitvah. Naj ljudje
odločijo, če hočejo imeti še kra-
ljevino ali republiko.

Kupujte vojne bonde!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEEVESE, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 1, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, do pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, do pošti, pol leta \$4.50.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, do pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisu: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 28, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 147 Tues., June 26, 1945

Demokratska ali totalitarna Evropa po vojni?

Kdo bo začel prvi graditi novo ekonomijo v Evropi: ali demokratični zavezanci, to je Anglija in Amerika, ali totalitarna Rusija? Na to čakajo zdaj evropski narodi in lahko smo prepričani, da ne bodo čakali dolgo.

O tem važnem vprašanju razpravlja J. Alvarez del Vayo v reviji "The Nation". Kdor čita to razpravo se bo vprašal: za kaj smo se pa borili v Evropi ta tri leta in pol in kakšne bodo posledice te vojne: ali so dosegli zmago zapadne sile, ali vzhodne, ki upajo na splošno revolucijo v Evropi?

Mr. Del Vayo v svoji razpravi verjame, da Evropa zdaj samo čaka, da bosta Anglija in Amerika vzeli svoje čete iz Evrope. To se pravi vse razen onih, ki bodo rabljene za okupacijo Nemčije. S tem bo odšla iz Evrope močna sila, ki bi lahko zabranila ali preprečila vsako revolucijo. Kadar bodo zapadne demokracije (pod temi sta vedno mišljeni Anglija in Amerika) odšle iz Evrope s svojimi armadami, bodo evropski narodi vzeli položaj v roke, to je tisti, ki so že dolgo čakali na — revolucijo.

Kaj se bo potem zgodilo v Evropi, imamo že zgled v Romuniji, Jugoslaviji in Poljski, kjer so narodi že okusili komunistično šibo.

Mr. Del Vayo priznava, da je dosti Evropejcev, ki so se z vso silo upirali Nemcem, pa ki ne podpišejo revolucionarne filozofije. (V tem imamo prav dober zgled v Jugoslaviji, kjer je bila dežela 100% proti nacizmu, pa ki v ogromni večini noče priti na komunistični evangelij; op. uredništva).

To je vzrok, pravi dalje del Vayo, da odporno gibanje ni moglo potegniti te ali one dežele v revolucijo, ko so bili Nemci enkrat premagani.

Toda, ali so evropsko strast za revolucijo držale v šahu samo ameriške in angleške čete, katerim gre kredit, vsaj upamo, da so pomagale osvoboditi Evropo nacizmu?

Ako pogledamo na zadnje volitve in demonstracije v Franciji, Italiji in Belgiji, je odgovor — da!

Del Vayo dalje razpravlja, da "brezpogojna vdaja," ki smo jo zahtevali in tudi dosegli od Nemčije, se ni baza, na kateri se more graditi bodočnost. To tudi še ni dovolj, da bi nam pridobilo prijatelje med oplasenimi evropskimi narodi. Na kar evropski narodi čakajo je, kot smo omenili že zgoraj — ali bosta demokratični veselili, Anglija in Amerika, začeli prvi graditi novo ekonomijo v Evropi, ali bo to začel ruski totalitarni sistem. Kdor bo prej začel in prvi pokazal boljše bodočnosti evropskim narodom, v tistega bodo Evropejci verjeli. Kar je danes glavno vprašanje ali skrb evropskih narodov je — hrana za njih otroke, delo, streha. V tem oziru niso od naše strani tega še nič videli, dočim že slišijo, da so Rusi s polno paro na delu. Tisti izmed nas, ki mislimo, da sestrskani narodi ne bodo prodali svoje svobode za skledo leče, nismo bili še nikoli lačni. Sitemu človeku je pač lahko govoriti o odporu, lačen človek pa stori za kos kruha vse. Ko so ljudje slišali, da so Rusi določili v Berlinu višje odmerke za živila, kot so jih kdaj imeli pod nacijsko, je to že ena točka k dobremu za Stalina. Ko ljudje opazujejo, kako pomagamo h konfuziji v Franciji in kako Angleži manevrirajo s Savojsko hišo v Italiji, vidijo zopet eno točko v dobro za Stalina.

Pri tem, seveda ne smemo pozabiti na važen vzrok, zakaj so Francozi, Italijani in Belgijci tolerantni napram Stalinovi ideologiji in polni kritike napram zapadnim demokracijam, namreč, ker ljudje ne zvedo nič, kaj se godi v teritorijih, ki so pod rusko kontrolo, dočim imajo jasno pred seboj zmešnjave, ki so jih povzročile zapadne demokracije. V Poljski, Rumunski in Jugoslaviji ni nobenih časnarskih poročevalcev, ki bi poročali o faktnem položaju pod sovjetsko kontrolo. Nasprotno so pa v Italiji, Grčiji in drugod na delu, ki lahko svobodno vpijejo o "neznosnih" razmerah ter pripravljajo pot za komunistično revolucijo.

Amerika in Anglija imata brez dvoma načrte za restoracijo evropske ekonomije. Kar morata napraviti je to, da začno ti načrti delati in to čim prej mogoče, dokler Evropa ne zaplami v rdeči revoluciji. Ako zapadni demokraciji ne bosta dvignili iz podrte Evrope novo, svobodno Evropo, potem so bile vse žrtve te vojne zastonj, ako niso celo služile v to, da bodo evropski narodi prišli v drugo sužnost.

Iz gornje razprave Alvaraza del Vayo je razvidno, kako malo dajo nekateri kritiki kredita zapadnim demokracijam za to, kar sta doprinesli in žrtvovali za Evropo. Obratno pa imajo taki ljudje prav malo ali nič kritike za tiranijo, ki jo izvaja komunistični totalitarizem v vzhodni Evropi in na Balkanu. To nas uči in nam dopoveduje, da morajo biti zapadne demokracije dvakrat tako dobre kot so komunisti, da so deležne vsaj nekaj kredita. Toda pri tem ne gre za to, kdo dobi kredit in kdo ne za žrtve v Evropi, na tehničnici je svobodna ekonomija Evrope in ž njo svobodna ekonomija vsa sveta. Tisti, ki se ogrevajo za komunizem in njegove dobrote, tistih "dobrot" še niso okusili, ali so pa najeti propagatorji. Tisti, ki takim priganjem verjamejo in nasledajo, bodo morda tiste "dobrote" enkrat okusili, toda tedaj bo prepozno kesanje.

Tudi med ameriškimi Slovenci jih je veliko, ki na vso moč hvalijo sovjetizacijo stare domovine. Pa kaj vedo ti o

dobroti iste! Ponavljajo samo to, kar jim natrobijo-na ušesa rdeči pridigarji. Seveda, tudi mi ne vemo osebno nič o "dobrotah" totalitarizma ali komunizma. Toda za nas je dovolj, da je po njegovih naukih država vse, posameznik nič. To pomeni, da postane človek suženj države. In proti temu se bomo mi borili do zadnjega, ker smo za svobodo in pravico vseh in vsakega. Po našem je država hlapec naroda in ne narod hlapec države.

In dokler smatramo take principe dobre za nas, jih privoščimo tudi naši stari domovini. Kakor ne maramo biti mi sužnji države, tako tega ne privoščimo dobremu slovenskemu narodu onstran morja.

Obratno pa tisti, ki se tako navdušujejo za sovjetizacijo stare domovine, uživajo polno svobodo tukaj, svojim bratom in sestram v stari domovini pa pomagajo devati suženjske rdeče okove na roke.

Vprašajte katerega koli rdečega propagatorja tukaj o dobrotah, ki jih vidi pod komunistično oblastjo v stari domovini, pa ne bo mogel odgovoriti nič.

Družina — temelj človeške družbe

V enem izmed pisem, katerega bomo za vedno ostala kot najdražja dedščina človeškega rodu, je napisal apostol Pavel te besede vsem, ki naj bodo učitelji drugim:

"Ti pa ne odnehaj! Prosi, svari, opominjaj, grajaj z vso potrpežljivostjo in z vso resnostjo. Prišel bo namreč čas, ko ljudje ne bodo prenesli zdravega nauka, temveč si bodo izbirali po svojih izpričenih željah take učitelje, ki jim bodo prijetno žgečkali ušesa. Zapri bodo ušesa za resnico, obrnili se bodo k bajkam. . . Ti pa nikar ne odnehaj!"

Tako je napisal učitelj narodov in vsa stoletja je ta beseda resnična, ker vedno so bili ljudje taki, da so kaj radi nastavljali ušesa neumnostim, zavračali pa so resnico — pač zato, ker ta zahteva od človeka žrtve.

Moderni človek je pa še vse bolj začel na pot uživanja želje in išče sreče le v tistih stvarih, ki prijaajo njegovi čutnosti. Vsega bi se rad otreles, karkoli pomeni za njegove strasti kako omejitev in tako je danes ogrožena ena najbolj osnovnih postav človeštva — družina.

Francoska revolucija je vrgla besedo o svobodi, enakosti in bratstvu. Zelo lepe besede so to. Toda človek je napravil s temi, samo ob sebi dobrimi, mislimi nekako tako, kot krava z mlado deteljo. . . Zaide na njivo, nekaj požre, drugo potepa in ponesnaži, potem se pa napne v veliki požrečnosti in kakšen opravke je potem, da se ne srečna žival reši. . .

Malo banalna je primera, toda še bolj banalna so tisti ljudje, kateri so božji osnovi človeške družine vzeli vse, kar je v njej lepega in vzvišenega in so napravili iz družine — smetišče.

Svoboda, enakost, bratstvo, kako lepe besede so to, če jih ljudje pravilno razumejo. Kadar pa svoboda preide v razbrzdano, tedaj je gorje družini. . .

Mož in žena se ne ljubita več. . . In otroci? Kdo pa naj zanje skrbi? In kadar bo žena izgubila vse, kar ima telo vabljujega, kdo jo bo pogledal starks, kdo ji bo dal streho in košček kruha, ker ne bo ne moža, ne otroka. . . In mož neobogljenu, kdo mu bo z mehko roko postregel? . . .

Ona čustvena ljubezen zaljubljenca ni nič več kot medena kapljica, katere namen je privabiti čmrlja v cvet, da ga oplodi. . . Zaljubljenost ima nalogo, da privede do zveze med fantom in dekletom, ki si jo obljubita ne le za mlada leta, temveč za vse dni, da bosta sodelovala z Bogom pri ustvaritvi novih človeških življenj. . . Pa se bo ona čustvena ljubezen izrabila, ostala pa bo realnost življenja, ostala bo družina s svojimi skrbmi in dolžnostmi. Ljubezen ne bo več ona, ki se hrani s čutnimi mikli; ostane le ona ljubezen, katero je zapovedal Stvarnik našega bitja: ljubezen, ki je dolžnost, ljubezen, ki vse daje in nič ne zahteva.

Lepa stvar je svoboda. Toda razbrzdana svoboda, tista, ki ne pozna nad seboj nobene postave in nobene meje, je zmota, katere

razdrila že nešteto družin, strla milijone src in oropala očetovske in materinske ljubezni nešteto otrok.

Nebrzdana svoboda je pohotnost, ki išče le lastne udobnosti, ki ne mara žrtve storiti, pač pa jo zahteva od drugih.

Zakaj sem se pa oženil, če ne zato, da bo žena zame delala; tako slišite marsikaj. . .

Taki ničvedneži so zahtevali zase "svobodo" — da naj odpa-dejo vse vezi, katere jih kaj ovirajo v njihovem libertinizmu.

To je seveda grob srečnega zakonskega življenja.

Zdrava družina pa raste iz nesebične ljubezni, iz tiste ljubezni, ki ne zahteva, ampak daje, ki se odreče svojim muham, zato da drugim ne gremi življenja, ki ne meče krivde na druge, marveč sama na sebe. To je ljubezen, ki se odreče samoljublju.

Ljubezen do samega sebe mora človek imeti. Saj si mora vsakdo ohraniti svoje življenje. Kdor je pa odgovoren za življenje drugih, kakor oče in mati za svoje otroke, ima to dolžnost še v posebni meri za svojo družino.

Zato je samoljubje v javnem življenju do neke mere ne le pravica, temveč celo dolžnost. Nasprotno drugim, ki so izven lastne družine, je treba koristiti lastne družine vedno čuvati, nikakor pa ni seveda dovoljeno delati drugim krivice.

V krogu lastne družine, to je med možem in ženo, med starši in otroci, pa mora vsako samoljubje izginiti. Saj sta mož in žena ENO.

Ona zdrava družina, kateri je temelj postavil Stvarnik sam, je tista, v kateri se mož odreče vsemu samoljublju, vsem svojim osebnim željam in se kot mož in oče žrtvuje le zato, da bi osrečil svojo ženo in svoje otroke.

Žena pozabi na svojo nečimer-nost, opusti samoljubje in se odreče svojim nepotrebnim muham. Sedaj ni več čas, da išče sama sebe. Sedaj je njena naloga, da se daruje zato, da osreči durge, da osreči moža in svoje otroke.

Niso vsi možje in žene zmogni razumeti globoke resnice teh besed. Zato pa tudi niso vse družine srečne.

Tista družina pa, v kateri sta oče in mati dovolj plemeniti, dovolj velikodušna, dovolj nesebična, da znata vedno žrtvovati svoje osebne želje, kadar bi bile tiste v nasprotju s splošno družinsko koristjo in stanovsko dolžnostjo, sta pa kmalu doživela, kaj je tisti mir, tista sreča, ki ga je prinesel Kristus s svojim učlovečenjem in ki ga vsadi v vsako krščansko družino. — Treba je tisto sadiko božjega mira lepo gojiti, pa bodo srečni starši imeli obilo povrnjeno vse, kar iz ljubezni do Boga in do do svojih žrtvujejo.

V takih družinah ljubezen nikoli ne umrje.

V takih družinah so otroci sreča za svoje starše.

Iz takih družin raste tudi narod, ki osreči vse svoje vredne sorojake.

Takim družinam je vzor — sveta družina.

Ena izmed vsakih treh oseb, ki podležejo poškodbam opekljin, je otrok pod petim letom in nobene meje, je zmota, katere

Zastrupljene puščice

Josip Alefelder, velik in močan hrust, se je bil že kot vojak na Kitajskem bojeval zoper boksarske vstaše. Zdaj je bil pridelen policijskim stražnikom v južnoafriškem okraju Grootfontein, kamor sem tudi jaz spadal kot uradnik "brez orožja." V pisarni sva skupaj delala in tudi skupaj bivala v severnem stolpu star utrdbe. "Ljubki Josip," kakor smo mu hudomušno rekli, zaradi njegove močne postave, se je bil poročil. Svadba v teh krajih je kaj redka slovesnost, ker ni nobenih belih žensk.

A prav iz medenih tednov ga je vrgla službena dolžnost. V okraju severovzhodne policijske postaje Neitsas so bušmani spet kar na debelo kradli govedo, ogrožali bele posestnike, jih morili in pobijali. Policijska postaja je imela samo dva uradnika in je prosila začasne pomoči. Odzvali so se Alefelder in še dva policista domačina. Pri vratih je stala novoporočena žena in je še dolgo potem, ko smo že odšli proti Neitsasu, mahala za nami.

Ondotni poveljnik je bil z vohuni izsledil, da se je divjaška roparska druha utaborila sredi najtemnejšega goščavja kraj neznanega studenca. Tako smo neopaženo in posamič dospeli na farmo posestnika Buchheima. Ker bušmani podnevi ropajo, je najboljša, da jih zjajamemo v kaki mesečni noči. Z domačini vred nas je bilo osmero mož, a za kažipota smo imeli nekega bušmana, ki je že več let opravljal to službo. Popoldne smo se odpravili v nasprotno smer; napravili smo velik ovinek, da bi čim bolj neopaženo doseli v tisto krajino.

V goščavi so nas naše živali za ježo samo ovirale. Poleg tega pa bi nas udaril kopit tudi lahko izdali. Zato smo razjahali in v pričakovanju noči preudarjali načrt za pohod nad divjake.

Neitsaški stražmojster naj bi nas obvestil s strelom iz puške, kdaj naj zločinsko tolpo naskočimo. Obkolili smo jo popolnoma. To neslišno plazenje skozi ponočno goščavo spričlo nešteti nevarnosti, ki prejšijo na človeka, je nekaj najbolj razburljivega, kar moreš doživeti v Afriki. Sleherni čut je poln napetosti — vsak živec ti drhti, vsaka mišica trepeče. Človek občuti diha večnosti po teh pustinja, ki so polne tajne luči in se ti dozdeva, da bo brez konca in kraja. Nobena sapi-ma ne zapihlja. Čudovit mozaik blestečih se lis in marog in temnih prog riše mesečina skozi drevesne krošnje po tleh. Še od blizu bi bilo v tej štrni mrežasti zmesi luči in sence kaj težko videti kakšnega prihljivega leoparda ali kako drugo zver. Skrčasti pojejo in evrčijo svojo enozvočno pesem. V njih tuborno zvočnost se zdaj pa zdaj zareže tuleče, cvileče ali hripavo kričanje hijen in šakalov. Zdaj pa zdaj pa zablije prav iz strahotne bližine, kakor iz orgel, mogočni zvoki kralja vseh živali.

Skozi trnjevo grmičje in zvijačice se ovijalke smo se drug za drugim motovili za divjakom, ki je poznal vsako stezo, vsako sled. Sporazumevali smo se le z znaki. Da bi se izognili slehernemu šumotanju in se ne bi izdali, smo vsako vejico prijel in si jo podajali iz rok v roke. Vsako suho vejico in brstje je naš kažipot skrbno odstranil s tal.

Že večkrat nas je ta bušmanški vodnik opozoril na sveže stopinje človeških nog. Bolj in bolj jasno smo jih videvali in razkrivale so se nam nove stranpoti. Kaj kmalu smo morali biti na cilju. Zdaj pa pozor! In? Vodnik je brez besede kleknil na koleno in dvignil kazalec. Obstali smo kot okameneli.

Kakih petdeset do sto metrov pred nami je bilo že taborišče roparske tolpe.

Bolj smo se plazili kakor hodili in se razkropili na vse strani. Zdaj je moral vsak samostojno delovati. Mojega desnega sosedu je že kar vzela tema. Na levi se je plazil Alefelder. Zdaj sem zaslišal nalajano, kovinsko prasketanje; pripravlil si je puško na red in se brčkone opremil še z drugo puško. Preteklo je komaj pet minut in nam je vsem kar jemalo sapo. Tedaj je začelo neko ščene besno bevskati; pridružil se mu je drugi in še tretji. V taborišču je vse zamrgolelo. Čudni, cmokajoči kliki divjakov so zmedeno vsrčali sem in tja. Tedaj je rezko siknil prvi strel skozi soparno noč. Signal! Brez dvoma pre-zgodaj, a sila je pretila, zakaj v tem kratkem času je bilo pač nemogoče, da bi bili obkolili že vse taborišče.

Naprej! Kar dalje, kolikor zmorejo pljuča! Zavil sem na levo, da se pridružim Alefelderju. Videl sem ga kakšnih deset metrov pred seboj, nato pa je bliskoma obstal, kot bi ga zagrabila nevidna sila. Pa je planil kvišku, strel je počil, zablskalo se je iz puškine cevi, nato bobneč padec na tla. In še je kriknil Alefelder: — "Pozor! Streljajo s zastrupljenimi puščicami!"

Tedaj je na več krajih počilo. Presenečeni divjaki so se brezdvoma kakor brezumni razkropili na vse strani. Skoraj istočasno z Alefelderjem sem prihitel k bušmanu, ki je ležal na tleh in še krčevito stiskal v roki lok. Pretegnil se je še in že je izdihnil.

Tedaj sem se z grozo ozrl v svojega tovariša. Pol metra dolgi držaj puščice mu je strel iz desne strani prsi. Zato je bil zakričal in nas opozoril. Bušmanski loki so komaj meter dolgi in za prst debeli. Izrezljajo jih iz trpežnega lesa posebnega grma "rosinki" — (Grevja flava). In vendar je bila puščica iz takega majhnega loka izstreljena s tako silo, da je predrila debelo suknjo uniforme, patuljsko knjižico, ki je bila v naprtnem žepu in je bila centimeter debela in se je mimo rebra za osem centimetrov globoko zadrla do podpa-duh. S to puščico v prsih je bil Alefelder še ustrelil svojega nasprotnika.

(Dolje na 3 strani)

Pes zalaja

"Aniba," je zašepetal divjak bližnjemu belemu sosedu. Neznansko ostrji sluh divjaka je navzlic škripanju osemnajstih nog po pesku zaslišal bevskanje nekega psa. Le z največjo pozornostjo in z dlanmi ob ušesih smo mogli nekateri izmed nas spoznati daljnje, prav prav daljnje lajanje. Če je bil ta lajez namenjen nam ali zverem, ki se vsako noč plazijo okrog lušmanskimi taborišč, nismo mogli vedeti.

Ta peklenška bušmanska ščeneta! In kako so ta ščeneta zvesta svojim bušmanom, čeprav grdo ravnaajo z njimi. Divjaki jim le včasih dajo malo mesa, kadar ga imajo sami že res odveč. Sicer se pa morajo ti mršavi, od trnja in mrčesa oguljeni, garjevi psi sami previjati, za posledico prejema-jo le brce in kamenje.

Ti, skoraj podivjani, stalni spremljevalci bušmanov bi nam lahko vse pokvarili. Spet smo tipali potihem dalje, še bolj počasi smo se plazili, še bolj previdno. In spet se je ustavil vodnik. Zavohal je dim taborišnega ognja, ki gori tudi ponoči pred kočami. Čez nekaj časa smo zaslišali kašljanje, značilni ponočni znak vsake divjaške naselbine; saj so divjaki zaradi golote in nezadostne prehrane skoraj vsi trajno prehlajeni. Steze so se začele stekati od vseh strani.

Dospeli smo. Kakih petdeset do sto metrov pred nami je bilo že taborišče roparske tolpe.

Bolj smo se plazili kakor hodili in se razkropili na vse strani. Zdaj je moral vsak samostojno delovati. Mojega desnega sosedu je že kar vzela tema. Na levi se je plazil Alefelder. Zdaj sem zaslišal nalajano, kovinsko prasketanje; pripravlil si je puško na red in se brčkone opremil še z drugo puško. Preteklo je komaj pet minut in nam je vsem kar jemalo sapo. Tedaj je začelo neko ščene besno bevskati; pridružil se mu je drugi in še tretji. V taborišču je vse zamrgolelo. Čudni, cmokajoči kliki divjakov so zmedeno vsrčali sem in tja. Tedaj je rezko siknil prvi strel skozi soparno noč. Signal! Brez dvoma pre-zgodaj, a sila je pretila, zakaj v tem kratkem času je bilo pač nemogoče, da bi bili obkolili že vse taborišče.

Naprej! Kar dalje, kolikor zmorejo pljuča! Zavil sem na levo, da se pridružim Alefelderju. Videl sem ga kakšnih deset metrov pred seboj, nato pa je bliskoma obstal, kot bi ga zagrabila nevidna sila. Pa je planil kvišku, strel je počil, zablskalo se je iz puškine cevi, nato bobneč padec na tla. In še je kriknil Alefelder: — "Pozor! Streljajo s zastrupljenimi puščicami!"

Tedaj je na več krajih počilo. Presenečeni divjaki so se brezdvoma kakor brezumni razkropili na vse strani. Skoraj istočasno z Alefelderjem sem prihitel k bušmanu, ki je ležal na tleh in še krčevito stiskal v roki lok. Pretegnil se je še in že je izdihnil.

Tedaj sem se z grozo ozrl v svojega tovariša. Pol metra dolgi držaj puščice mu je strel iz desne strani prsi. Zato je bil zakričal in nas opozoril. Bušmanski loki so komaj meter dolgi in za prst debeli. Izrezljajo jih iz trpežnega lesa posebnega grma "rosinki" — (Grevja flava). In vendar je bila puščica iz takega majhnega loka izstreljena s tako silo, da je predrila debelo suknjo uniforme, patuljsko knjižico, ki je bila v naprtnem žepu in je bila centimeter debela in se je mimo rebra za osem centimetrov globoko zadrla do podpa-duh. S to puščico v prsih je bil Alefelder še ustrelil svojega nasprotnika.

(Dolje na 3 strani)

Če vejamete al' pa ne

Ampa, vejda minuts! Udaril sem s pestjo po glavi, da je lepo zavnelo, kar je vidno znamenje prazne glave in se vprašal: ali ni bil tedaj neprestano okrog mene naš Jimmy? Da, bil je. Dobro se še spominjam, kako sem mu petkrat lepo potpežljivo dokazoval, da bom letos še jaz kopal po vrtu, da drugo leto se bomo pa že zmenili, če bo prišel. Videlo se mu je, da je mčak razžaljen, ker menda ne ziam ceniti njegove ponudbe pri bdelavi vrta.

Pa sem ga šel iskat in ga ujam tam za garažo, ko je ravno prabal, če je kaj njegovih hlačk dovolj trden za sosedovo češpljo. Pa sem ga vprašal naravnost in brez ovinkov, če se ve kaj spominjati, ali ni morda pred nekaj dnevi popravil za menoj, kar sem jaz posejal po gredi.

Jimmy je položil obe roke za ude in južno stran svojega telesa sa za vsak slučaj, potem se je pa res spomnil, da se mu zdi, da si ne bo tega trdil, da je to dobro mero nasul neke stvari in papirnate vrečice po njivi. Kopal sem mu paketelček, na katerem je namalana lepa zelenjava solata in ga vprašal, če je kaj takega že kdaj videl.

"Aha," je priznal, "če me vse ne moti, sem nekaj takega postal. Saj me morda radi tega ne boš, a?"

"Si že pridkan," sem mu stržlno kislega obraza priznal. Ampak v priduhoje bo morda najbolj pametno, če boš sejal to krat, ko bom jaz zraven, te bom marsikaj lahko naučil."

Well, kdo drugi, ki se ne zmo obvladati, bi morda šel, popu vso tisto solato, ki je prišla na G. poklicana iz zemlje in jo zabas v svojemu potomcu v usta. Saj bi ga potem nikdar več ne spravil na vrt, pa ki ga že zdaj poskušam, če bi mogel zmagati, stroj za rezanje trave, kar morali znati njegovi starejši bratci kmalu potem, ko so baspri birmi. Zato sem pa tudi pri komandiral, da je bil vedno eden take velikosti pri hiši. Je eden odrasel toliko, da je očetu dokazati, da je rezanje z zelo koristna telovadba. Je za starejše ljudi, je bil pa rez drugi v redu, ki je je bil po šal lepe očetove nauke. Potem je bil pa presledek, vmes se vrnila pestrna, s katero si ne ve v ni v štati dosti na vrtu. To zdaj čakam na Jima, na zdeterega bo, kot sva se domenila nekoč hiša padla. Zato moram pa z njim ravnati kot z mladim zrebickom.

Zato sem mu pa rekel, ko je pobahal, kako da je zra-lepa solata tam, kjer jo je sejal povrhu pese, da lepše je v vsej državi.

No, vse neznansko veselje in mojim vrtom mi je, kot reče pokvarila gospa guvernerka, koliko sem se sicer potolajal, tem, da ona ne zna tako kopal nas, da bi peso sejali, pa bi bila zrasla. To sem ji pisal, jo kar naravnost vprašal, kaj zmora ona s svojim vrtom takega. Eno figo zmora!

Sicer pa itak ne dam dosti re v njen vrt, dokler ga sam vidim. Je res res, da sem jdel namalano sredi fižola in renja, pa Bog ve, na čigavi vi je čepela. V slike jaz delam. Ne verjamem. Saj so mi nek-moji otroci nekoč pokazali, da z našega vrta gori na T. Sredi lepega zelenja je pa nek rek moški, obrnjen z obra- proč od kamere. Vprašal M otroke, kaj da tisti debeli dela na našem vrtu. Povedal mi, da sem to jaz in nihče da ni mi, da sem to jaz in nihče da ni gi. Tista slika je šla takoj furnez. Za pet ran božjih, kazde sem res tako čudno ustvarjen, ki one strani, od katere sem se obrnjen!

Torej bom že ob priliki pial, kako se bova z gospo gnerko domnila glede najz- vrtov. Jaz ji ga bom stadal, da ne bo nikdar več pogledala se bo le dalo.

(Dolje na 3 strani)

vetloba in senca

SPISAL DR. FR. DETELA

strahu pred smešnostjo je Miha ravno dušnost in ti-
aroval iskrico upanja, ki
tela v dnu srca. Na vas
ni ljubilo več hoditi; raj-
šel zvečer na polje ali po
samotnem potu, kjer ga
ni motil v njegovih mi-
per, ki je jemal slovo od
tega stanu in fantovskega
ja, se je pa tudi odtego-
užbi. Tako je šel nekega
sam po tako imenovanih
h, tesni, s svetlokožnimi
ni obrobjeni poti, ki je
vala velik ovinek okra-
je, in preudarjal bodoče
je, katero mu je slikala
je tako vabljivo, kako da
doma držala in pridno
v krmo ne bosta hodi-
je v druge družine prav
zdrat.

motilo ga je okorno krev-
ri mu je prihajalo iz te-
proti. Kako prijetno mu
na njalo v prejšnjih časih
v sil! Sedaj ga je dra-
izzivalo. Premišljeval je
utek, ali naj bi se obr-
šel naprej. Obstal je na
rojavu je čutil svojo
jo je vzel za vsak slu-
boj. Miha se je ustavil
zložil človeško postavo
boj, in vprašal, kdo da
je dejal Gašper in spu-
rokava cepec.

kar je dejal Miha in se
njega. "Ali si že poza-
si brusil (pete izpod
se, Miha!" je dejal
Gašper in vzdignil svo-
rupenih besed je še si-
ema izmed zob; zakaj
se je zdelo obema
magno, nemoško, kakor da
klicati na pomoč. Mi-
junil v roke in se za-
asprotnika. Gašper je
udi bil, in gluho je hrestni-
ova smrt ob trdi glavi,
izpreletela groza tudi
je zla. Miha se je lovil eno
nje te z rokami po zraku,
ba telefon na tla, brez
rez vzdihla, kakor da
v smrti sramoval tu-
ni. Gašper se je stre-
lasje so se mu zježili.
nekač časa v noč, vle-
ho in se plah ožrl, ker
zdelo da je nekdo po-
ga globoko zasopel in
V zvoniku je udari-
Gašper se je zgenil in
zubil v temo.

eva hiša je stala med
temenico. Ko je pri-
Gašper na dvorišče, se
al skoz priprto okno
nih vrat in zlezel v
eni strani, v hramu,
ala mati, na drugi je
sobi njegova postelja.
je prekoračil Gašper
vežo, oprezno odprl
hitro sčel in legel
egnil odejo čez glavo.
ri je bil postavil v kot.
islonjena je izpodr-
adla s težko butico na
Gašper je planil pokon-
je izgal luč. "Moja smrt
in", je sijnil med zob-
je zagledal cepec na
gel je zopet, a zasp-
gel. Zdelo se mu je,
nekd po dvorišču. In
eva, kako vleče noge
e pa! Tako hodi samo Mi-
ga je hodil klicati, da
a vas. A kako je to
Miha je vendar on
vno kar ga je pobil. Ali
ni ubil? Čudno so se
tako v zmotale Gašperju
zazdelo se mu je, da se
es dogodek sanjal, in
se je tega dozdevka.
je razpuhtelo pred
sljijo, da ga ni do mrt-
ni, da je Miha vstal in
zdaj nadenj. Gašper
iz postelje, odprl ok-
lašal. Nobenega šu-
to več slišati. Poberal
smrt in jo porinil pod

ZASTRUPLJENE PUŠČICE

(Nadaljevanje z 2 strani)

Poznam strupe za puščice.
Če se ne zgodi čudež, sem si de-
jal, ima Alefeldler že smrt v se-
bi. Kot strokovnjak v spozna-
vanju bušmanskih običajev sem
spoznal, da je bila puščica last
bušmanov iz rodu Heighumov.
Hvala Bogu, sem si mislil, za-
kaj to plemu si zastruplja pu-
ščice z rjavim, našemu sladu
podobnim trupom drevesa po
imenu tambuti. Na debelo na-
mažejo z njim konico puščice,
a sicer je vrhni del železne pu-
ščice in oba kavlja na straneh
brez strupa. Ta strup, zlasti
če ni prav svež, ne povzroča
zmeraj smrti.

Drugače bi bilo, če bi bila
puščica last plemena kalaha-
rijskih divjakov, ki je koščena
in otrovana s trupom bube ne-
kega hrošča (Diamphidia locu-
sta). Če ta puščica le malo o-
praskne kožo, začne takoj po-
jemati sapa in človek je v ne-
kaj minutah mrtev.

Sledile so minute, ko je bil
vrlji policijski uradnik res ju-
naški mučenik. Luna je že za-
hajala; luč ni bila zadostna, da
bi bili mogli tovariša operirati,
dasi je bil bližje smrti kot pa
življenju. Mimo tega je preti-
la nevarnost, da nas bodo div-
jaki še obstreljevali, čeprav so
bili naši možje na straži. Za-
kaj, bušman je rojen lovec in
te navzlic najoprenejši pre-
vidnosti ukani, ko se zna tako
prihuljeno plaziti okrog in iz-
rabiti najmanjše kritje ter se
barva njegove kože in umazana
skorja na njem skladata z
barvo peska in usehle trave.

Ranocelniška pomoč
Z najhujšo silo je nekdo iz-
med nas skušal izdreti puščico
iz prsi. A dosegel je le to, da
se je leseni ročaj odločil od ž-
leznega konca, ki je z dolžino
dvanajstih centimetrov tičal v
prsih in je moel zdaj le za dol-
žino enega centimetra iz mesa.
Vsaka sekunda je bila drago-
cena, zakaj sleherni udarec zi-

le je pogal v telo več strupa,
ki se je izlival v kri. Dobro
smo mogli otipati konico pušči-
ce pod pazduho. Hoteli smo
jo potisniti na kraj in jo tako
vzeti ven, vse je bilo zaman.
Kraljestvo bi bil dal za eno sa-
mo pinceto, vsaj za navadne
klešče. Dragocene sekunde pa
so brzele druga za drugo. Ni
kazalo drugega, ko da izrežemo
železno ost iz prsi.

Strážmojster je dal svoj no-
žič, ki ni bil prav nič oster. Se-
veda, včasih si je tudi pipo či-
stil z njim. ... Da bi klino raz-
kužili, smo jo držali nad pla-
menčkom vžigalice. Dvajset-
krat je moral klino zasadi in
rezati, boljše žagati, da je bila
razparana vsa rana in smo vzeli
puščico ven. To "operacijo"
smo napravili ob svitu vžigalic,
ki sta jih dva moža menjaje se
prižigala. Rana je tako zijala,
da si mogel roko položiti vanjo.
Ranjenec ni niti zajecal, niti
se zdrnil. Desnico smo mu
držali kvišku.

Ko smo hudo krvavenje ko-
likor toliko ustavili, smo vso
rano potresli s kristali kalije-
vega permanganata, ki ga nosi-
mo v divjini s seboj zoper kač-
je ugrize. Obveze, seveda, je i-
mel tako sleherni izmed nas s
seboj, in tako smo — z božjo
pomočjo — in kolikor smo le
mogli, pomagali Alefeldlerju,
ki je odšel brez vsakršne naše
pomoči peš do kraja, kjer smo
bili dali konje na varno. Ondi
je zajahal svojega konja in je
z nami vred odjezdil na farmo.

Prav tedaj je bila prišla k
obmejni reki Okavanga, v bli-
žini Neitsasa, varnostna četa
tri sto mož. Tej četi je bil pri-
deljen zdravnik Greiner, ki je
na farmi naglo pregledal Ale-
feldlerjevo rano in jo strokov-
njaško obvezal. Dejal je, da je
Alefeldler rešen in da je bilo
pri naši "operaciji," dasi je u-
spela, več sreče kot pa pameti.
Da bi bil nožič zarezal le neko-
liko milimetrov nižje, pa bi bil
prerezal glavno žilo in dosegel
— smrt.

Med tem sem se jaz vrnil v
svoje bivališče, Grootfontein.
Še zdaj vidim v duhu sanitetni
voz, ki je po vegasti poti priro-
potal pred trdnjavo. Na kozlu
je sedela blede Alefeldlerjeva
žena; v vrhnem delu voza je le-
žal na nosilnici ves razgrizen
uradnik Krause, ki ga je bil
ponoči z odejami vred pograbil
lev izmed desetorice tovarišev
vojakov in ga vlekel s seboj. V
spodnjem delu pa je ležal Ale-
feldler.

Junaska smrt

Ponoči sva z njegovo ženo
čula ob bolnikovi postelji. Bo-
lečine so se mu tako povečale,
da je šele drugi dan opoldne,
ko je dobil morfij, mogel zas-
pati. A že ob treh se je zbu-
dil. Dali smo mu piti. Oči so
mu bile čudno steklene. Kot v
pramenih se je iz rane po des-
nem delu telesa razlila rdečica.
Še naju je spoznal in razumel,
a govoriti je mogel samo šepet-
taje. Od bolečine je ječal in
stokal in se tako prepetaval
po ležišču, da ga je bilo treba
držati. Videla sva, da se bliža
konec. Ko je prišel čez pol u-
re zdravnik, je bil Alefeldler že
mrtev.

Zaradi hude vročine v teh
krajih so vsi pogrebi že koj
drugi dan po smrti. V svoji so-
bi, ki je bila nad mrličem, sem
ponoči začutil neznosen smrad.
Zjutraj sem odšel nizdol, vpra-
vedaj, ko je tudi mlada žena
hotela še enkrat pogledati svo-
jega moža. Posrečilo se mi je,
da sem po mnogih besedah to
preprečil. Naj si obdrži svoje-
ga Jožefa v vsej njegovi moš-
kosti v spominu, sem si dejal,
zakaj, ko sem stopil v mrliško
sobo, je še mene prevzela gro-
za. Truplo se je bilo neznan-
sko napihnilo in je bilo mo-
ročno. Ne prej ne slej nisem
nikoli videl človeka, ki bi ga
bila smrt v tako kratkem času
tako strahovito izmalčila. —
To je bil peklenški učinek za-
strupljene puščice bušmanov!

Ko smo potem odnesli krsto
skozi vrata, so v lahmem noč-
nem vetrcu šelestele nad nami
zvenele kite cvetja z nedavne
Alefeldrove svatbe. (A. K.)

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

MALI OGLASI

Hiše naprodaj

Bungalow 6 sob, vse v enem
nadstropju, ni treba nobenega
popravlja; jako pripravna
transportacija; cena \$7,300.

Za 2 družini, 5 in 5 sob, cena
pod \$6,000. Nahaja se na Park
grove Ave. in je res jako dober
kup.

Lepa dvodružinska hiša, 4 in
4 sobe in kopalnice, dvojna ga-
raža. Nahaja se na Grovewood
in 169. St. Lastnik je presta-
vjen, zato bo prodal po jako
zmerni ceni.

Za podrobnosti vprašajte pri

B. J. Hribar
954 E. 144. St.
GL 2500.

(150)

Popravljamo

Popravljamo pralne stroje,
vacuum čistilce, električne likal-
nike, šivalne stroje in druge
električne predmete. Mi kupimo
in prodajamo pralne stroje. Pri-
demo jih iskat ter jih pripelje-
mo na dom.

St. Clair Repair Service
7502 St. Clair Ave.
EN 7215.

Ako iščete

dobrega popraviljalca za vaše
čevlje, pridite k nam. Vedno
prvo vrstno delo. Popravljamo
stare čevlje. Cene zmerne in fi-
no delo.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

V finem stanju!

Naprodaj je hiša za 2 druž-
ni; zelo krasno izdelana in v fi-
nem stanju. Nanovo barvana in
dekorirana. Kadar boste videli
prijazno in moderno kuhinjo ter
vse drugo, se vam bo gotovo do-
padla.

Nahaja se na 18213 E. Park
Drive blizu Lake Shore Blvd. in
blizu 185. ceste, kjer ustav-
lja busi; jezersko obrežje bli-
zu; v bližini cerkva, šol in trgo-
vin; 5 lepih velikih sob zgorej
in spodaj; 2 furneza na vroč
zrak; nova dvojna garaža z dvig-
alnimi vrati; nov cementni do-
voz; zimska okna in mreže; le-
pa trata in gamije; davki \$140
na leto. Cena je \$13,500, daj-
te ponudbo. Vedno odprta za
ogled. Lastnik je v hiši. Pokli-
čite IV 1889. (151)

V Collinwoodu!

V Collinwoodu je naprodaj
trgovsko poslopje, zidano, stan-
ovanje za 3 družine, en trgo-
vski prostor. Hiša v najboljšem
stanju, velik lot, 4 garaže; ce-
na samo \$12,500.

Hiša za 3 družine, 3 garaže,
lot 80x138; dohodki \$75 me-
sečno; cena \$6,500.

Blizu Grovewood hiša za 2
družini, 4 in 4 sobe, lep lot,
dajte svojo ponudbo.

V Euclidu blizu City Hall zi-
dan (iz opeke) bungalow 5
sob, 2 leti star, lep lot; pri-
merna cena.

Za nadaljna pojasnila se
oglasite ali pokličite

J. Knific
740 E. 185. St.
nasproti Muskoka
IV 7540 ali KE 0288
(June 26, 29)

Stanovanje v najem

Odda se 4 moderne sobe.
Vprašajte na 952 Wheelock
Rd. ali pokličite HE 0897.

(149)

Sprejme se

dve ženski za čiščenje, eno za
podnevi, eno za ponoči. Zgla-
ste se v uradu na 842 E. 79. St.
HE 2000. (x)

Delo dobi

Delavec dobi delo z dobro pla-
čo. Vprašajte pri A. Malnar,
1001 E. 74. St. (147)

Ženske za čiščenje

Nočno delo

Plača od ure

Stalno delo

Vprašajte pri

Mr. Stocker

od 8 do 5

Carnegie Medical Bldg.

10505 Carnegie Ave.

(149)

Za čiščenje uradov

Sprejme se ženske za čišče-
nje uradov od

10 zvečer do 6 zjutraj

Dobra plača od ure

Zglasite se

Marquette Metal Products

1145 Galewood Drive

(x)

Tovarniški delavci

PRESS HANDS
MACHINE OPERATORJI
GALVANIZERS

Delavci za splošna
tovarniška dela

Dobra plača od ure in
overtime

J & L Steel Barrel Co.

8806 Crane Ave.

En blok južno od Union
(151)

Vzamemo na delo danes
pri naših vratih

izkušene ali neizkušene

moške in ženske

za stalno delo

v važni industriji

Overtime — Merit Bonus,
Shift Bonus

Reliance Electric & Eng. Co.

Ivanhoe Division

1091 Ivanhoe Rd.

Marine Division

1190 E. 152. St.

(149)

Kupujte vojne bonde!

MALI OGLASI

Peč naprodaj

Proda se velika Franklin peč
za gretje na premog. Pripra-
vna za trgovino ali dom. Zgla-
ste se na 1585 E. 38. St., spodaj.

(148)

Avto naprodaj

Proda se 1941 Chevrolet
Coupe. Vprašajte na 7510 St.
Clair Ave. po 5 uri popoldne.
HE 5834. (147)

ANY BONDS TODAY?

By Jack Benny

Illustrated by Gregory D'Alessio

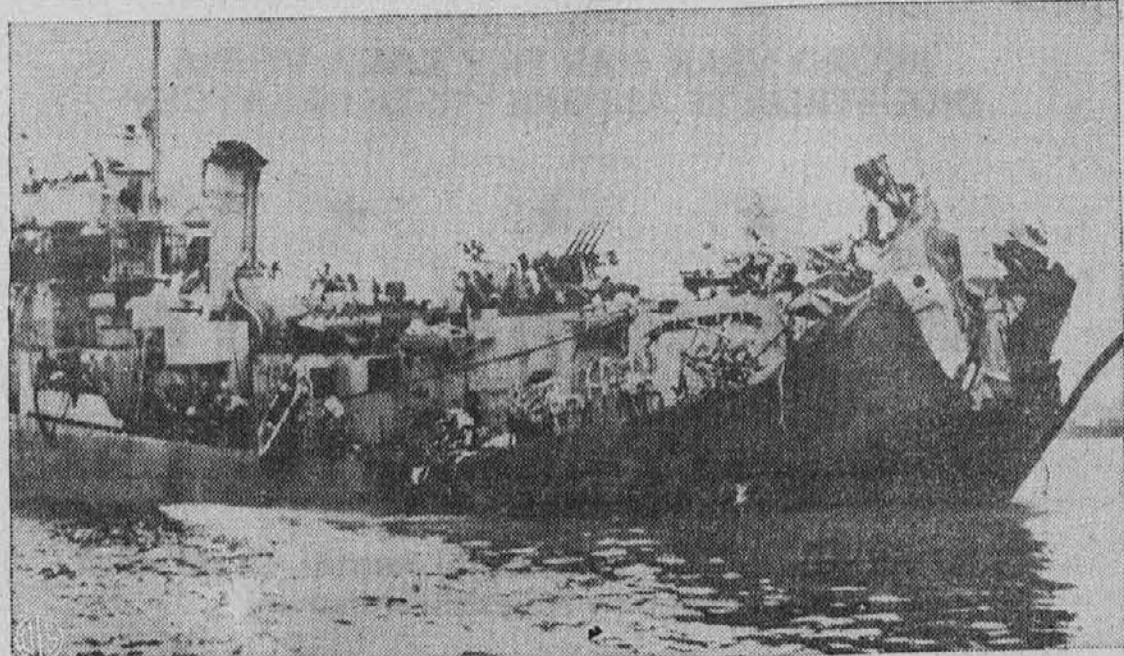
"I'm returning your ring, Mr. Pothlewhistle, but the War
Bonds I'm keeping."

MALI OGLASI

Dodatna zahvala

V zahvali sem pomotoma iz-
pustila imena Rev. Victor
Tomc, Mrs. Frances Sauric
Bonna Ave. in družine sorodni-
kov, Mr. in Mrs. John Habat
ter Mr. in Mrs. Frank Starič.
Zelo mi je žal, da se je vrnila
ta neljuba pomota, ker ste mi
bili vsi tako zvesto naklonjeni
in mi pomagali na en način ali
drugi. Torej prav iskrena hvala
vam vsem in prosim, da mi
oprostite.

Mrs. Mary Marinko

Sedaj se lahko pove. — Še pred enim letom je bila bojna ladja Barr, spremljevalka
ameriških križark, torpedirana od nemške podmornice nekje na Atlantiku. Slika nam jo
predstavlja v pristanišču Casablanca v Francoskem Maroku, kjer so jo toliko popravili,
da je lahko priplula v Boston.

MALI OGLASI

Ugoden nakup

Naprodaj je hiša za 2 dru-
žini, 4 in 4 sobe, blizu cerkve
Marije Vnebovzete v Collin-
woodu; 2 furneza, 2 kopalnici,
klet, podstrešje, shramba za
sadije, dvojna garaža, cement-
ni dovoz, victory vrt; se lahko
kmalu vselite; cena je samo
\$6,800, takoj \$2,800. Za po-
drobnosti vprašajte

Joe Fink
404 E. 156. St.
blizu Waterloo Rd.
IV 5110

Rodney Adams Heating Service

Instaliramo nove furneze
na plin in premog.
Popravimo vse vrste furneze.
Instaliramo pihalnike
in termostate
Za točno postrežbo
pokličite
KE 5200
550 E. 200. St.

(x)

M. Jacoby - R. Leigh:

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

ROMAN

Elizabeta ga je objela, potem pa je šele zapazila, da je njegova suknja vsa krvava. Kri mu je še vedno lila iz rane na levem ramenu.

Vsa v strahu je vzkliknila: "Ranjen si!"

"Samo majhna praska. Raztrgal mi srnjec in mi zavežil rano!"

Od velike izgube krvi je bil Geoffrey čisto bled. Sonce je žgalo in vročina je bila celo v sencih drevja neznosna. Toda kljub temu se je Geoffrey tresel od mraza.

Elizabeta mu je zavezala rano, kakor mu jo je pač mogla. Solze so ji neprenehoma silile v oči. Tudi ona je bila vsa onemogla, toda ko je gledala Geoffreyja, ki je bil ranjen, in kateremu je zdaj ona morala pomagati, se ji je vrnila moč in odločnost.

Geoffrey je dolgo molčal in mrko gledal predse.

Šele zdaj je polagoma umeval vse strahote, katere je preživel in katere je moral mirno gledati, ker ni imel moči in možnosti, da bi kaj storil proti njim. Pokolj nedolžnih žrtev, žensk in otrok! ... Kako so padali vojaki, kako so Suristanci vlekli ženske in otroke s čolnov ter jih krali s svojimi bodali! In kako so podrli Campbella! ...

In zdaj? Kakšna usoda čaka vse te nesrečne ljudi zdaj? ...

Kakor da je Elizabeta uganila njegove žalostne misli, je bolešno zašepetala:

"Kaj bo z njimi?! ... Kje je moj oče? ..."

"Ne boj se! Oče je živ!"

"Ujet?"

"Da, tudi njega so odpeljali z vsemi drugimi."

"Kaj bo z njimi?"

"Obdržali jih bodo za talce ... Nič se jim ne bo zgodilo. Suristanci se boje maščevanja, ki bi utegnili priti zaradi tega iz Lohare."

Elizabeta je malo razmišljala, potem je dejala:

"Treba bi bilo, da prideva čim prej do Lohare!"

Vickers je molčal. Ni verjel, da bi Indijci vse ujete ljudi obdržali za talce. Morda Campbella, drugih pa ne, a najmanj ženske in otroke ... Sovražnik je imel drugačne vojne navade.

Obraz se mu je krčil od jeze.

in besnosti in kar naprej je molčal. Misli je na to, kako bi z Elizabeto čim prej prišel v Loharo ...

Toda vsi čolni, ki so bili pripravljeni zato, so zdaj goreli. Za peš nista imela dovolj moči, da bi mogla prevaliti tako dolgo pot, pa tudi, če bi mogla, bi potem pomoč ne prišla dovolj zgodaj, da bi bilo moči rešiti jetnike še žive. Indijci bi jih že vse pobili.

Elizabeta je sedla bližje k njemu.

"Geoffrey, morava v Loharo!"

Geoffrey je spet pogledal na drugi breg reke. Tam so dogorevali čolni in se potapljali. Nekaj plavov se je še držalo na površju, toda tudi po teh so se stezali ognjeni jeziki. Suristanci ni bilo videti nikjer ...

Vickers je vzkliknil:

"Elizabeta, poglej!"

Ne da bi čakal njenega odgovora, je planil na noge in stekel do brega. Dekle je teklo za njim.

Vrv, s katero je bil privezan majhen plav, je pregorela. Vnela se je ob gorečem čolnu. Plav se je zdaj začel polahko spuščati navzdol po vodi — proti njima.

"To je naša rešitev!"

Vickers bi bil kmalu zavriskal pri tej besedi. Vrgel se je v vodo, da bi plav ustavil in ga potegnil k bregu.

"Tudi jaz lahko plavam!"

Elizabeta je s tem vzklikom stekla za njim v vodo ...

Deset minut pozneje je vsa onemogla ležala na plavu. Geoffrey pa je krmaril plav z odlomljeno letvo, ki jo je ujel v vodi.

Dekle je od utrujenosti zapalo. Geoffrey ji je s plašcem pregnil obraz, da je ne bi zadelo sonce.

In tako sta major Vickers in Elizabeta Campbellova, edina, ki sta ušla iz pokolja pri Chukotiju, plula po reki navzdol ... proti Lohari ...

Prepozno ...

Okrog treh popoldne je stražnik na trdnjanskem stolpu v Lohari zapazil na reki plav ter takoj zabil alarm. Vojaki so skočili v čolne in odveslali nesrečnikom naproti.

Sira Benjamin Warrentona so takoj obvestili o tem, da je prišel ranjeni major Vickers z zaročenko. Z dvema častniko-

ma iz svojega spremstva mu je pohitel naproti.

Vickers in Elizabeta sta bila čisto na koncu moči.

Medtem, ko sta Sir Warrenton, poveljnik v Lohari, in še en častnik držala Elizabeto, da se ni onesvestila, je imel Geoffrey še toliko moči, da je dal službeno poročilo:

"Suristanci so napadli Chukoti ... Držali smo trdnjavo en dan in eno noč ter jo branili proti vsem napadom ... Davi na vse zgodaj smo se morali udati ... zaradi žensk in otrok ... Surat-kan je zagotovil, da se ne bo nikomur zgodilo nič žalega ... Ko smo ženske in otroke spravljali na čolne, so Suristanci napadli ... To je bilo klanje ... Vsi so mrtvi, razen kakih petdeset žensk in otrok in nekaj vojakov ... Vse so ujeli in jih odpeljali nazaj v trdnjavo ... Med ujetniki je tudi polkovnik Campbell ter poročnik Pearson ... Meni se je posrečilo, da sem rešil gospodično Campbellovo ... Na plavu sva se privlekla do sem ... Morda še ni prepozno za rešitev tistih, ki so klanje preživeli in ki jih imajo Suristanci zaprte v trdnjavi ... Dajte ... alarm!"

Vickers ni več slišal zapovedi, ki jih je dajal Warrenton in ni slišal trobentačev, ki so klicali vojake na zbor. Ležal je na tleh onemogel in truden ter spal kakor ubit. Morali so ga odnesti v Warrentonovo hišo.

Tam mu je zdravnik umil in prevezal rano, ki ni bila nevarna.

Lady Warrentonova je poskrbela za Elizabeto, ki je zdaj nezavestna ležala v njeni sobi. Tudi ona ni slišala trobent in hrupa v vojašnici.

Vickers si je naglo opomogel, takoj, ko se je napil sveže vode. Rana ga je pekla in čutil je, da je zelo oslabil. Toda vsekako se je hotel pridružiti 27. konjeniški polku, ki naj bi čez nekaj minut v skoku krenil proti Chukotiju.

Zraven njega je stal njegov brat Perry.

Geoffrey je odprl oči, stegnil roko in se nasmehnil.

Perry je gledal brata s solznimi očmi.

"Geoffrey, tudi jaz pojdem z vami ..."

V sobo je stopil Warrenton. Bil je tako bled in razburjen,

da je komaj govoril.

"Dragi Vickers, ali pojedete tudi vi z nami?"

"Vsekakor! Čutim se že čisto dobrega ... Izgubil sem malo krvi, to je vse!"

In Geoffrey je vstal ter skupaj z bratom in sirom Warrentonom odšel na veliko dvorišče, kjer so se zbirali in urejali konjeniki.

Po vsej trdnjavi je zavlada-

lo veliko razburjenje, ker se je v trenutku razširila novica o klanju v Chukotiju. Konjeniki 27. polka so mislili na žene in otroke in na padle tovariše ... Na vse tiste, ki so bili zdaj na milost in nemilost izročeni samovolji Surata in njegovih vojakov ...

Konjeniki so se zvrščali v štirirede in nepotrpežljivo čakali zapovedi za odhod.

Warrenton se ni niti poslo od žene. Zdrvel je s Perry in Geoffreyem na dvorišče. Oni trije so jezdili na oddelku, ki je v skoku oddi skozi velika vrata.

Ko se je Elizabeta prebudila, je zagledala pri postelji Warrentonovo, ki ji je prav trenutek hotela premenjati kladke na vročini glavi.

(Dalje prihodnjič.)

Bivši predsednik Hoover (desni) je bil sedaj prvič v Beli hiši od 4. marca 1933. Prišel je bil na povabilo predsednika Trumana na posvetovanje glede rehrane osvobojenih narodov Evrope v čemer ima Mr. Hoover precej izkušnje že od I. svetovne vojne. Na sliki ju vidimo, ko sta si predsednik Truman in Mr. Hoover prijateljsko stisnla desnici.

Gornja slika nam predstavlja "poletno Belo hišo," kjer bo naš predsednik Truman preživel poletje. To je v mestu Independence, Mo., ki ima 18,000 prebivalcev. Delavci so že na delu, da oplešajo to "poletno Belo hišo," ki je last matere predsednikove soproge.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREDJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

POPRAVLJAMO STREHE IN VRŠIMO VSAKOVRSNA GRADBENA DELA

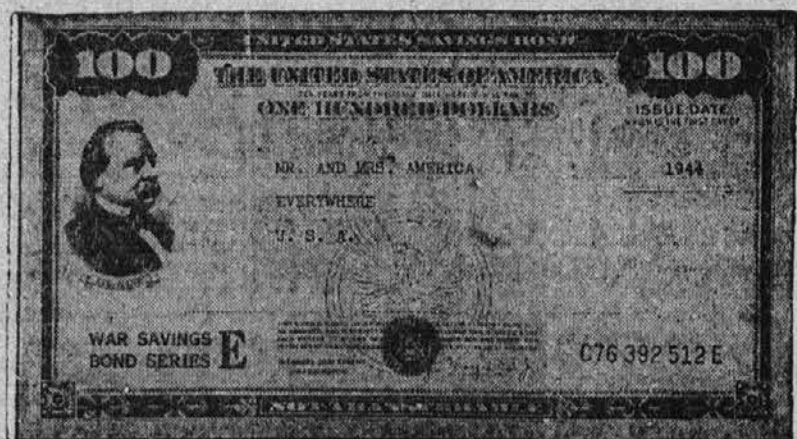
Prenovljenje je naša posebnost. Sedaj je mogoče dobiti material za prenovljenje in popravilne hiš. STREHE POKRIVAMO OD \$75.00 NAPREJ. Vse delo je prvotno in v vaše zadovoljstvo. Ako želite, se plačevanje uredi na lahka mesečna odplačila. Se pripravljamo na naklonjenost.

KOVAC BROS. GENERAL CONTRACTORS

KE 5030

956 E. 185. ST.

IV 5888

BUY THAT EXTRA \$100 WAR BOND TODAY!

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki ... Posluje že 51. leto

Članstvo 39,811 Premožanje \$5,900,000.00

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanjih dohod od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če je niste ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD 351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.